

Doma in po svetu

— PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV —

ZDA pričakujejo novo sovjetsko iniciativo na ženevskih pogajanjih o jedrski oborožitvi

WASHINGTON, D.C. — Ta četrtek se bo v Ženevi, Švica pričela nova runda večletnih pogajanj med ZDA in ZSSR o skupnem omejevanju jedrske oborožitve. Reaganova administracija pričakuje novo sovjetsko iniciativo na teh pogajanjih, kar neuradno potrjujejo tudi dobro obveščeni sovjetski viri. Sovjetsko delegacijo v Ženevi bo vodil Julij Voroncov, ki je namestnik zunanjega ministra in kot tak vplivnejša osebnost kot je bil dosedanji sovjetski pogajalec Viktor Karpov. Kot kaže, bodo Sovjeti med drugim predlagali pod še nepojasnjenimi pogoji nov sestanek med Reaganom in Mihailom Gorbačovom, morda v Moskvi.

Včeraj je Reagan sprejel v Beli hiši Max Kampelmana, ki vodi ameriško delegacijo v Ženevi. Kampelmana je predsednik povišal v Svetovalca v State Departmentu, da bo tako na enaki diplomatski ravni kot Voroncov. V izjavi po sestanku s Kampelmanom je Reagan dejal, da zelo želi skupno, a skrbno nadzorovano omejitev jedrske oborožitve obeh velesil.

Srditi boji v okolici mesta Basra — ZDA baje posredovale napačne podatke tako Iraku kot Iranu — Nasprotujoča si poročila

NIKOZIJA, Ciper — Poročila, ki jih objavljajo uradne tiskovne agencije Irana in Iraka, govorijo o srditih bojih na južnem delu fronte v okolici iraškega mesta Basre. Iranska ofenziva traja že pet dni in Iranci trdijo, da njihovi vojaki ubili in ranili najmanj 16.500 iraških vojakov, med padlimi pa naj bi bili tudi neki iraški general. V Bagdadu je pa predstavnik obrambnega ministrstva na tiskovni konferenci potrdil, da so Iranci napadli, a dejal, da so iraške sile napadalce odbile, pri tem pa jim prizadele ogromne izgube. Ker zahodni in drugi neodvisni novinarji ne morejo poročati iz fronte, ni mogoče ugotoviti, katera poročila, iranska ali iraška, so resnična. Zahodni analitiki menijo, da so Iranci res odprli novo ofenzivo in imeli določene uspehe, ni pa pričakovati smrtonosnega udarca Iraku. Tako bo vojna, ki se je začela septembra 1980. leta z iraškim napadom na Iran, še nadaljevala.

Včeraj je Taha Jassin Ramadan, ki je prvi namestnik iraškega predsednika vlade, trdil v intervjuju z novinarko *Wall Street Journala* Karen Elliott House, da so ZDA namenoma posredovale Iraku napačne podatke o iranskih vojaških položajih. Ameriški podatki so februarja lani dali Iračanom verjeti, da bodo Iranci odprli ofenzivo na srednjem delu fronte, dejansko so pa Iranci napadli na skrajnem jugu fronte, Iračani pa so utrpeli 15.000 ubitih vojakov. Ramadan je dejal novinarki House, da so ZDA vnaprej vedele, da so podatki neresnični. V zadnjih dneh je bilo objavljenih več poročil, ki trdijo, da so ZDA posredovale napačne informacije tako Iraku kot Iranu in sicer v želji, da bi ne ena in ne druga država zmagala v vojni.

Izraelci zaskrbljeni nad trditvami, da so imeli veliko vlogo v ameriški prodaji orožja Iranu — Nočejo postati grešni kozel v aferi

WASHINGTON, D.C. — Včeraj je ameriški veleposlanik v Izraelu Thomas Pickering povedal izraelskemu predsedniku vlade Jitzaku Šamirju, da Reaganova vlada ne vidi v Izraelu kakega grešnega kozla v zvezi s prodajo ameriškega orožja Iranu. Pretekli petek je Bela hiša namreč objavila

doslej tajne dokumente, ki obrazložijo vzroke za ameriško odločitev prodajati orožje Iranu. Vsebina teh dokumentov daje vtis, da je Izrael zelo močno zagovarjal takšno prodajo orožja. Po nekaterih drugih, nepotrjenih poročilih, naj bi bili Izraelci tisti, ki so predlagali, da bi lahko bil denar, pridobljen pri takšnem takrat še tajnem trgovanju z Iranom, uporabljen za financiranje aktivnosti protisandinističnih gverilcev v Nikaragvi.

Kot kaže, se bosta nova kongresna odbora, ki preiskujeta iransko-contras zadevo, zanimala med drugim tudi za to, kje je denar, pridobljen od prodaje orožja Iranu in tudi denar, ki so ga menda prostovoljno za podporo contras prispevale razne države. Tega denarja baje ni več in ni znano, kam je šel oziroma kdo ga je končno dobil. Gre menda za več milijonov dolarjev.

— Kratke vesti —

Beirut, Libanon — Danes so neznanci ugrabili nekega francosko-kanadskega novinarja. Do ugrabitve je prišlo v zahodnem delu mesta, kjer živijo muslimanci.

Beirut, Libanon — Terry Waite, predstavnik anglikanske cerkve, ki je igral posredovalno vlogo pri izpustitvi nekaterih ameriških in drugih zahodnih talcev, se je vrnil v zahodni, muslimanski del Bejruta. Waite je rekel, da se bo zanimal za izpustitev talcev, ki so še v rokah muslimanskih skupin, zanimal pa je, da je sedaj ali da je sploh kdaj bil v ameriški ali drugi tajni službi.

Rim, It. — Na obisku v Italiji je poljski voditelj Wojciech Jaruzelski. Gre za prvi Jaruzelskijev obisk v katero zahodno državo od državnega udara decembra 1981. leta, ko je strl delavsko gibanje Solidarnost. Danes ga bo sprejel v Vatikanu papež Janez Pavel II. Govorila bosta seveda predvsem o razmerah na Poljskem.

Peking, Ki. — Kitajski oblastniki so začeli ukrepati zoper predsednike, rektorje in profesorje univerz, na katerih so bile v zadnjem času študentske demonstracije. Že je bilo odstranjenih več teh oseb, napovedani so ukrepi tudi zoper intelektualce, ki so šli predaleč v zahtevanju demokratizacije kitajskega političnega sistema.

London, V. Br. — Evropo od Anglije do Sovjetske zveze je zajel rekorden mraz, ki ga v nekaterih krajih spremljajo snežni viharji. V Londonu so zabeležili najnižjo temperaturo vse od l. 1940, v Moskvo sploh najnižjo v zgodovini, prav tako v Leningradu. V Sibiriji je mraz najhujši v zadnjih 15 letih. Vremenošlovci ne napovedujejo znatnega izboljšanja vremenskih razmer v naslednjih dneh.

Washington, D.C. — Včeraj je predsednik Reagan imenoval 44-letnega Marlina Fitzwaterja za svojega tiskovnega predstavnika. Doslej je bil Fitzwater tiskovni predstavnik podpredsednika Georgea Busha. Dosedanji tiskovni predstavnik v Beli hiši Larry Speakes postane podpredsednik neke privatne družbe.

Washington, D.C. — Najnovejši podatki kažejo, da je brezposelnost v ZDA 6,7-odstotna, kar je najnižja stopnja vse od marca 1980. Inflacijska stopnja lani je tudi bila zelo nizka, predvsem zaradi znatnega in tudi enkratnega padca v ceni energetike. Tako vladni kot privatni ekonomisti menijo, da v l. 1987 ne bo prišlo do gospodarskega zastojanja, čeprav bo inflacija letos več napredovala kot je lani.

Iz Clevelanda in okolice

Seji—

Društvo sv. Ana št. 4 ADZ ima redno mesečno sejo to sredo pop. ob 1.30 v društveni sobi avditorija pri Sv. Vidu.

Klub slov. upokojencev na St. Clairju ima redno sejo ta četrtek pop. ob 1.30 v prizidku SND na St. Clairju. Poleg redne točke, bo g. Anton Žakelj predvajal slike iz Slovenije. Pridite! Novi člani dobrodošli.

Novi grobovi

Frank J. Vogel

V ponedeljek, 12. jan., je v Euclid General bolnišnici umrl 83 let stari Frank J. Vogel, mož Ivana (Honey), r. Mandel, oče Patricie Gergel (St. Louis, Mo.), 3-krat stari oče, 1-krat prastari oče, brat Paule Baehr, zaposlen kot knjigovodja pri East Ohio Gas Co. 38 let, do svoje upokojitve l. 1962, član Katoliških borštarnjev, DNIJ pri Sv. Robertu, Družbe sv. Vincencija Pavelskega in Am. Assoc. of Retired Persons, zelo aktiven pri fari sv. Roberta. Pogreb bo iz Grdinovega zavoda na Lake Shore Blvd. v petek, 16. jan., v cerkev sv. Roberta dop. ob 10. in od tam na Kalvarijo. Na mrtaškem odru bo ta četrtek od 2. do 9. zv. Družina priporoča darove v pokojnikov spomin Slovenskemu domu za ostarele.

Olga Mohorich

Dne 9. januarja je v Euclid General bolnišnici po dolgi bolezni umrla 71 let stara Olga Mohorich s Chickasaw Ave., sestra Jennie Galaska ter že pok. Stanleyja in Malace King, zaposlena do svoje upokojitve pri Bowman Products. Pogreb je bil preteklo nedeljo iz Želetovega zavoda na E. 152 St. Družina bo hvaležna za darove v pokojničin spomin Hoiy Family Cancer Home.

Josephine T. Alich

V petek, 9. januarja, zvečer je v Slovenskem domu za ostarele umrla 92 let stara Josephine T. Alich, rojena Jakšič, vdova po l. 1982 umrlem Johnu, mati Johna Arthurja (Kalif.) in Leone Marie Alic (pok.), 4-krat stara mati, 7-krat prastara mati, sestra Dorothy Simen, Vicki Kmet, Vide Cimas ter že pok. Franka, Therese Mlachak in Alice Urbas, hčerka Franka in Therese (r. Pečjak) Jakšič (oba že pok.), članica Oltarnega društva pri Sv. Vidu, društva Martha Washington št. 38 ADZ, podr. št. 25 SZZ in Kluba upokojencev na St. Clairju. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na E. 62 St. danes dop., v cerkev sv. Vida ob 10. in od tam na pokopališče Vernih duš. Družina priporoča (dalje na str. 8)

VAŽEN SESTANEK—

To nedeljo ob 3. pop. bo zelo važen sestanek v župniji Marije Vnebovzete in sicer v šolski kafeteriji. Navzoč bo Fr. Edward Luca, predstavnik škofa James Lyke-a. Beseda bo tekla o tem, kako najti duhovnika z ustreznimi kvalifikacijami, da je lahko imenovan za župnika pri tej fari. Farani naj se sestanka udeležijo in še posebej izrazijo svojo močno željo, da dobi ta slovenska fara slovensko govorečega župnika.

30-letnica Baragovega doma—

To soboto bo Baragov dom praznoval 30-letnico obstoja s proslavo v avditoriju Sv. Vida. Za rezervacije, kličite Baragov dom (tel. 881-9617), ali Staneta Vidmarja (261-0294).

Pristavska noč 1987—

Vstopnice za Pristavsko noč 1987, ki bo v SND na St. Clairju v soboto, 31. januarja, lahko rezervirate pri odborniku g. Jožetu Koširju, 2085 Newcome St., Richmond Hts., OH 44143 oz. tel. 481-5621.

CYO špageti kosilo—

Mladinski CYO pri Sv. Vidu vabi na svoje letno kosilo to nedeljo v avditoriju. Cena \$4 za odrasle, \$2.50 za otroke. Kosilo boste lahko nesli domov. Vstopnice imajo člani CYO in v župnišču.

Zadušnica—

V soboto, 17. jan., ob 5. pop. bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za Silvo Savernik ob 4. obletnici njene smrti.

Žalostno sporočilo—

Tone Škerl iz Kirtlanda je dobil žalostno sporočilo, da mu je 6. januarja v Begunjah pri Cerknici umrl oče France, v starosti 87 let. Pokojni zapuščča ženo Amalijo roj. Brancelj, 4 sinove in 2 hčeri v Sloveniji, omenjenega v Ameriki, Matijo in Ano v Kanadi, Barbaro in Terezijo v Avstraliji, Rozko v Franciji, Minko, medicinsko sestro v Keniji, Afrika, ter sestro Anico Ježek v Kranju. Sin Jože je že pok. Pokojnikova mama je bila sestra od pok. Jake Debevca. Naj počiva v božjem miru!

Dva dni pozneje je dobila Milka Škerl sporočilo, da ji je v sosednji vasi Topol umrla teta Tončka Bonač, v starosti 84 let. Zapuščča sesno Mary Otoničar v St. Catherines, Ont. in bratranca Lojzeta Opeko v Argentini in Franceta Drenika v Venezueli. Brat Ivan je že pok. R.I.P.

VREME

Deloma sončno danes z najvišjo temperaturo okoli 40° F. Vetrovno in spremenljivo oblačno jutri z najvišjo temperaturo okoli 48° F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec - Publisher, English editor
Dr. Rudolph M. Susel - Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Mike and Irma Telich, Frank J. Lausche

AMERICAN HOME SLOVENIAN OF THE YEAR 1987 - PAUL KOSIR

NAROCNINA:

Združene države:

\$33 na leto; \$18 za 6 mesecev; \$15 za 3 mesece

Kanada:

\$42 na leto; \$27 za 6 mesecev; \$17 za 3 mesece

Dežele izven ZDA in Kanade:

\$45 na leto; za petkovo izdajo \$25

Petkova AD (letna): ZDA: \$18; Kanada: \$22;

Dežele izven ZDA in Kanade: \$25

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$33.00 - year; \$18.00 - 6 mos.; \$15.00 - 3 mos.

Canada:

\$42.00 - year; \$27.00 - 6 mos.; \$17.00 - 3 mos.

Foreign:

\$45.00 per year; \$25 per year Fridays only

Fridays: U.S.: - \$18.00 - year; Canada: \$22.00 - year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home

6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

Published every Tuesday and Friday except the first 2 weeks in July and the week after Christmas.

No. 3 Tuesday, January 13, 1987

Krščanska družina — upanje bodočnosti

Za mnogo ljudi je pričetek novega leta zavestno ali podzavestno čas razmišljanja, novih načrtov za bodočnost ter obetajočih perspektiv. Ob zaključku vsakega leta kot neke vrste bilanca in projekcija za bodočnost se človek sprašuje o lastnem življenju, o svoji družini, o bodočnosti družbe sploh. Saj sta dva bistvena človekova vprašanja: »Od kod prihaja« in »kam gre?«

Sedanji način življenja ne spodbuja ljudi k razmišljanju, nasprotno, oddaljuje jih od iskanja resničnih vrednot, ki naj bi jim osmislili življenje.

Stvarnost današnjega sveta

Na sodobno realnost imamo različne poglede, ki so odvisni od negativnega ali pozitivnega gledanja na dogodke in njih razvoj. Opazovanja pa so premnogokrat odvisna od optimizma ali pesimizma opazovalca. Sodobna družba temelji na znanstvenem in tehničnem napredku, ki je presenetil človeštvo. Občudovanja vredna je povezava med različnimi narodi na vseh področjih — predvsem na kulturnem polju. Številne mednarodne organizacije se borijo za človečanske pravice, pravice narodov in celo narodnih manjšin. Nagli in učinkoviti uspehi na področju javnih sredstev obveščanja so zblížali ljudi in države. Gmotni in kulturni napredek posameznih pokrajin omogoča visoki standard življenja v velikem številu držav. Želji po svobodi in pluralizmu sta postali ideal množic.

Ob vseh dosežkih pa je današnji svet poln protislovij, kar povzroča med ljudmi nejasnost in zmedo. Zaradi tega smo priče pojavov, ki so povprečnemu posamezniku nerazumljivi. Stoletne krivice se ponavljajo v novih oblikah: z žalostjo zasledujemo novice o krivičnih vojnah in grozotnih revolucijah; obsojamo netolerantnost in absolutizem diktatorskih režimov. Z žalostjo v srcu slišimo vesti o državah, kjer vladata duhovna in gmotna revščina. Čutimo se globoko prizadete ob sodobni civilni zakonodaji, kjer ni mesta za naravne božje zapovedi.

Današnji svet je nedvomno v obdobju globoke krize. Ni ta ne prva ne zadnja kriza človeštva. To je kriza, kot jo pojmuje Ortega y Gasset, ki predstavlja ne toliko generacijske spremembe kot pravo krizo vrednot. Večji del človeštva ima občutek, da živi v razosebljenem in nesigurnem obdobju. Poleg mnogoterih zunanjih sprememb, vlada pri ljudeh kriza v lestvici vrednot. Sodobni človek premnogokrat dvomi o svojih idealih, o svojem načinu življenja, o smislu človekove eksistence. Tako Zahodni svet kot Vzhodni, vsak v svojih posebnih okoliščinah, sta izpostavljena grobem materializmu in ateizaciji.

Takšna podoba sedanjega sveta odgovarja v večji ali manjši meri realnosti različnih dežel na svetu. V marsikaterih krajih, predvsem v tistih, kjer je proces načel same temelje človeške družbe, se različni znanstveniki posvečajo vprašanju, kateri naj bi bili vzroki razkroja sodobne družbe. Iz odgovora naj bi sledili nasveti, kako naj bi človeštvo našlo pot iz

Drobosnjakova »Božična igra« v Chicagu

CHICAGO, Ill. - V nedeljo, 4. januarja, po deseti maši je v širši okolici Chicaga poznani režiser **Jože Rus** postavil pred farane Sv. Štefana skoro 200 let staro »Božično igro« koroškega bukvnika — ker je bil sposoben »bukve« brati — Andreja Šusterja-Drobosnjaka. Rus ni postavil te častiljive igre na gledališki oder, ampak v sredo med vernike, ki so

Prejel sem še dva dopisa, ki se dotakneta te igre. Izšla bo sta v prihajajočih številkah A.D. — Op. ur.

prišli od maše v dvorano pod cerkvijo. Po vsebini in po dramatski zgradbi je Drobosnjakova igra občestvena predstava. Navzoči naj ne bodo samo gledalci, ampak do neke mere tudi soigralci. Zlasti je to mogoče pri petju starih božičnih pesmi.

Nekaj besed o Drobosnjaku. Rodil se je l. 1768 v Kostanjah nad zahodnim delom Vrbskega jezera in tam tudi umrl l. 1825. Bil je kmet, ki je v svojih preprostih pesmih razmišljal o različnih straneh kmečkega in sploh človeškega življenja. Danes je za nas njegov jezik prijetno starinski; tako na primer: Jožef in Marija iščeta »jerperge« (iz nemškega »Herperge« - prenočišča).

Predvsem pa je Drobosnjak znan kot pisec Pasijona ter igre Izgubljeni sin, ki sta še se-

grozeče zamegljenosti.

Vzroki sodobnih razmer

Različni družbeni raziskovalci navajajo različne vzroke v zvezi s sodobno človeško problematiko. Med najbolj poznanimi vzroki bi lahko imenovali: krivične socialne sisteme v preteklosti narodov, slabe voditelje, napačne ideologije, razosebljeno moderno življenje, svetovne velesile, nespametno šolsko vzgojo, nepravilno uporabo komunikacijskih sredstev, potrošniško miselnost, itd. Kritični in hkrati odkritosrčni glasovi znanstvenikov pa čedalje bolj poudarjajo vlogo, ki jo ima družina za zdravi in naravni razvoj posameznika in družbe. Družina kot naravna družbena celica ima nedvomno največji potencial družbenih sprememb, kljub temu da je neusmiljeno izpostavljena vsem zunanjim vplivom. Tega družinskega poslanstva se predvsem zavedajo tisti, ki jo rušijo na vseh področjih z namenom, da bi uveljali svoje ideološke ali trgovske načrte. Iz zgodovinskega razvoja in s stališča racionalnih naravnih razmišljanj si ne moremo predstavljati boljše temelje za zdravo življenje družbe kot družino, kjer vlada ljubezen.

Poslanstvo krščanske družine v sedanjem viharju

Vsestransko bogato družinsko življenje je rešilna podlaga za življenje družbe. Moralno zdrava familija more tako gojiti osnovne lastnosti kot so zvestoba, sodelovanje, požrtvovalnost, radodarnost, potrpljenje, itd. — skratka mora gojiti ljubezen do bližnjega, kar pa je tako v nasprotju z geslom poganškega sveta, ki se glasi »Uživaj življenje!«

Krščanske družine so prav tako kot nekrščanske izpostavljene negativnim in usodnim vplivom tega sveta; premnogokrat se ne razlikujejo od ostalih familij, kjer je sebičnost zavlada nad ljubeznijo. Morda je največji problem današnjega sveta prav ta, da krščanske družine ne znajo več »plavati proti toku« in tako v nekem nenačelnem prilagajanju okolnostim opustijo apostolat pričevanja. Krščansko življenje v družini je včasih, na žalost, le neka tradicija, občasna ceremonija, racionalni nauk, medla filantropija ali podobno.

Krščanske družine bi morale in to predvsem v današnjem času živeti iz prepričanja in globoke vere, da je tuzemsko življenje le korak k večnosti. Krščanska družina naj bi pričala v okolju, v katerem živi, da smo za duhovne vrednote pripravljeni žrtvovati vse ostale vrednote. Kristusov nauk je veselo oznanilo, a hkrati zahteva žrtve. Simbol kristjana je križ — križ tudi v 20. stoletju.

Globoki in težki problemi kot je sedanja človekova zmeda in duhovna beda zahtevajo jasne in radikalne spremembe. Ali

(dalje na str. 4)

daj večkrat uprizorjeni po slovenskih odrih na Koroškem. V našem slovstvu predstavljajo njegove igre svojske začetke slovenskega ljudskega gledališča. Pri tem ni nič kulis in pokrajinskega ozadja. Igralci sedijo med ljudmi in ko pride njih vrsta, stopijo na mal, dober čevljev visok oder, da so vidni vsem; ko pa odigrajo, se vsedejo na svoje mesto nazaj. Zato igra poteka brez odmora.

Že vabilo na predstavo »Božične igre« v Chicagu je smiselno izražalo božičnega duha z izrekom: »V tem svetem času obiskanja«, nato pa z besedami pastirjev: »En trošt mi prinesemo vam, Mesija je zdaj rojen nam«. Ob strani pa prijetna skica: zvezda siplja svoje žarke na jasli z Jezuškom.

Prav vsi sodelujoči — osebe po Drobosnjakovo — so se potrudili in z zgledno resnobo in zbranostjo odigrali svoje vloge. Slovesno zadržan je bil nadangel Gabriel **Olga Glušič**. Mater božjo Marijo je v glasu in vsem nastopu ter v zgledni duhovni zbranosti predstavila **Nandi dr. Pucova**. Ob njej je bil seveda sv. Jožef, čigar glas in nastop je razodeval skrbnega pa tudi pogumnega varuha Matere božje in nato sv. Družine. Bil je to **Karl Remec**. (Ne bi bilo narobe, ko bi imel malo brade, saj jo igra izrecno omeni.)

Trdosrčnega birta, ki zapodi Jožefa in Marijo iz gostišča, je

podal **Branko Magajne**, skupino treh preprostih pastirjev so predstavili **Miha Magajne**, **Gregor Goršič** ter **Miha Arko**. Njihovi glavni besednik je bil Gregor s popolno izgovarjavo Drobosnjakovega jezika.

Častiljivo resnobni so bili vsi trije kralji: **Karel Zorjan**, **Lojze Gregorič** in **Tone Gaber**. Kralja Heroda je predstavil **dr. Lojze Arko**. V besedah in vsem nastopu je bil res kruti in mogočni Herodež, kot ga je zamislil preprosti koroški dramatik. Ob njem je bil zares simpatičen pažej: mali **Boštjan Bucik**.

Herodov prerok in svetovalec Domanikus, z debelo knjigo v roki, je bil **Franci Puc**. Omeniti je treba tudi glasnika (**Johnny Sever**), ki je v nakazanem rimskem oblačilu z mogočnim glasom prebral povelje cesarja Avgusta za popis vseh ljudi. Njegov prihod so najavili trije trobentači-fanfaristi.

Posebno vlogo je odigral pevski zbor. Skoro je spominjal na zbor (chorus) v stari grški drami. Zbor je pripravil in ga spretno vodil **Janez Arko**. Ena od pevk, **Erica Arko**, je občuteno zaigrala (morda bi smeli reči »zapiskala«) na flavto pastirjevo melodijo. Pastir pred nami pa je kar dobro napravljaval vtis, kot da piska on.

Arhitekt in režiser te predstave ter tudi njen šepetalec je bil neumorni **Jože Rus**, ki je Čikažanom in drugim Slovincem širše čikaške okolice dol do Jolietu in gor do Milwaukeeja že tolikokrat postavil na oder razne dramske prireditve, ali pa smo bili deležni njegovih pesniško občutenih interpretacij in nagovorov.

Slovenski farani sv. Štefana so ob tej priliki napolnili malo dvorano pod cerkvijo. Menda so kar vsi prišli od maše dol. S kratkim nagovorom in z navedbo vsebine je nagovoril navzoče **inž. Andrej Remec**, ki že dolga leta žrtvuje svoj čas in moči za slovensko šolo pri Sv. Štefanu.

Naj bo dovoljena le mala kritična pripomba: če bi navzoči imeli besedilo starih božičnih pesmi, bi verjetno bolj poprijeli in bi s tem občestveni značaj drame prišel še bolj do izraza.

Vsekakor je treba reči, da nedeljska predstava Drobosnjakove »Božične igre« pomeni lep kulturni pa tudi farni uspeh.

Po predstavi so navzoči imeli priliko, da se pokrepčajo z okusnim domačim kosilom. To pa pomeni, da so tudi kuharice doprinesle svoj delež k celotnemu uspehu v dvorani. Obenem je bila prilika za razgovore — brez hreščečega instrumenta v kakem kotu! Zato ni čude, da so nekateri ostali v dvorani kar do dveh popoldne.

Verjetno bomo za Veliko noč spet prijetno presenečeni, čeprav morda le v manjši meri, s kako podobno kulturno prireditvijo pri Sv. Štefanu!

I. Kap.

**Ha-Hec-Hi-
Ho-Humor!**

**Skuhal
ali pogrel** **MECAN**

WRONG NUMBER!

Gospa Zaplonkar je zavrtela hčerkino številko na telefonu in rekla:

»Halo, tukaj je tvoja mama. Kako se kaj imaš?«

»O, mama, strašno! Otroci ves dan razgrajajo, hiša je vsa v neredu, mene križ boli in mož je prej klical, da bo pripeljal tri ljudi na večerjo.«

»Nič ne skrbi,« je rekla mati. »Čez deset minut bom pri tebi in bom pomirila otroke, pospravila po hiši in skuhala večerjo za vse vas in za tiste tri goste.«

»O, mama, ti si angel,« je rekla hčerka in solze so ji zalile oči ob misli na tako mater. »Kako pa je kaj očka?«

»Kakšen očka? A se ti blede? Saj veš, da očka — Bog mu daj duši dobro — že sedem let v grobu spi.«

Za nekaj trenutkov je nastala mučna tišina. »Katero številko pa ste zavrteli?«

»661-7122.«

»Tukaj je 661-7124.«

»O, sveta nebesal Napačno številko imam. Oprostite!«

»Počakajte no, malo! Ali to pomeni, da vas ne bo k meni? ... Halo, halo...«

Poročilo pravi, da je ponesrečenec imel najmanj dve nogi zlomljeni.

NA SODIŠČU: »Gospod Maks, prisegli ste, da boste govorili resnico, čisto resnico in nič drugega kot resnico, tako vam Bog pomagaj. Ali razumete, kaj to pomeni?«

»Seveda razmem.«

»No, dobro. Ali bi želeli kaj povedati v svojo obrambo?«

»Če upoštevam vse omejitve, ki ste jih s to prisego vsilili mojemu pričevanju, mislim, da je bolje, če molčim.«

Prepiši ali izreži in spravi:

Neki mož svojemu prijatelju: »Strašno je starati se sam. Moja žena že deset let ni imela rojstnega dneva.«

»Velika dolžnost vsakega državljanja je, da se ne izmika porotniški službi,« je navduševal slavni jurist kandidate za državljanstvo.

»Ampak porotniki morajo med obravnavo ves čas molčati in samo poslušati,« je pripomnila neka gospa. »Jaz bi raje šla za pričo.«

»Če je bil nekdo rojen leta 1927, koliko je danes star?«

»Moški ali ženska?«

Osebnost nimam nič proti Kitajcem, ampak belih srjajc pa ne bom več nosil v njihovo čistilnico. Ko jo dobiš nazaj, izgleda kot nova, čez par dni pa je že spet vsa umazana.

Doma smo imeli petelina, ki je bil tako len, da ni nikdar prvi zapel, ampak je vedno čakal in ko je drugi nekje v vasi zakikirikal, je on samo prikimal.

Grdina Pogrebni Zavod

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

1053 E. 62. cesta 431-2088

— V družinski lasti že 82 let. —

Bistvo Baragove duhovnosti

V tednih po študijskem dnevu o Baragovem delovanju sem razmišljal o vsebini govorov. Ne vem, koliko so se tisti, ki so pripravljali študijski dan, zavedali tega, kar je njihovo delo dejansko prineslo. S pravico na program tega dneva je g. Percy Morison delal za vzpostavitev Baragove ustanove kot korporacije s sedežem v Lemontu. Slutim, da se je vse to vršilo pod vtisom, da je nekaj v Baragovi duhovnosti in v načinu njegovega delovanja, kar ne poznamo dovolj, a nas lahko podpira v sedanji krizi vere in duhovnih poklicev.

Glavni doprinos k študijskem dnevu je nudil dr. Miles Goddard. K programu sicer ni mogel priti zaradi prehlada, a poslal je vsebino svojega govora, s katerim je osvetlil nam do sedaj neznano bistvo verovanja Očipvejcev. Michael Morison, ki ima veliko stika z mladino, je skušal predstaviti Baragovo duhovnost kot primereno za sedanje čase. Dr. Janez Vidmar je z dobrim poznanjem političnih razmer v Gornjem Michiganu v 19. stoletju orisal okoliščine, v katerih je deloval Baraga.

V nekaj urah se je razvil pred nami svet, ki smo ga zelo malo poznali. Dr. Goddard, ki je Očipvejec, je v svojem govoru o indijanskem verskem svetu razvil opis vernosti Očipvejcev, ki so edina katoliška skupina severnoameriških Indijancev, ki je ohranila svojo kulturo.

Po načrtu bi moral pripraviti predavanje o Baragovem vplivu na slovenske misijonarje v Ameriki v prejšnjem stoletju. Med pripravo na to predavanje sem uvidel, da je to težko prikazati v kratkem govoru. Moral bi navajati vrsto zgodovinskih dogodkov in jih osvetliti z načinom Baragovega misijonarjenja. Zato sem skušal kratko in jasno opisati, kaj je vplivalo na Barago in druge slovenske misijonarje, da je lahko revija »Acta and Dicta«, ki jo je izdajalo v začetku tega stoletja zgodovinsko društvo v St. Paulu, označila njihovo misijonarjenje kot nekaj izrednega: Indijancem niso vsiljevali ne francoske in ne ameriške civilizacije, ampak so hoteli vtisniti v nje krščanskega duha in krščanski značaj.

Opisal sem kratko Baragovo duhovnost pod vidikom ugotovitve, ki jo je dal pokojni škof James Rausch ob dvestoletnici ZDA: Baraga je prinesel na edinstven način v Ameriko dragocene slovenske tradicije iz rodne Kranjske.

Ta ugotovitev izraža poznanje pomena slovenskih narodnih tradicij. Te so nastajale in se razvijale skozi stoletja iz vernosti in pod vplivom vernosti slovenskih prednikov. V vseh težkih okoliščinah naravnih katastrof, družbenih, političnih in verskih nevarnostih so naši predniki črpali moč iz svoje vernosti. Skladno s tem so se razvijale ljudske pobožnosti, šege in navade, s kate-

rimi so obdali obhajanje velikih praznikov, dob cerkvenega leta in tudi letnih časov, v katerih so delali za hrano in za vse, kar je bilo potrebno za dnevno življenje.

Svoje delo so združevali z zaupanjem na božji blagoslov in Marijino varstvo. To je bila pobožnost in vernost, ki se je razvijala med ljudstvom. Za oboje so dobili oporo v duhovnikih, ki so ljudstvo razumeli. Vedno pa te opore in razumevanja niso uživali, a so vztrajali, ker so vedeli, da je to potrebno za oporo v delu in mnogih naporih, ki so jih zahtevale razmere.

S to ljudsko vernostjo in pobožnostjo se je srečal Baraga kot kaplan v Šmartnem pri Kranju in v Metliki. To mu je bilo v oporo v gorečnosti, ki je spremljala vse njegovo duhovniško delo. V ljudski pobožnosti je odkril preizkušeno tradicijo, ki je v vsej preteklosti utrjevala vero slovenskega ljudstva.

Sam se je oklenil ljudskih pobožnosti, ker je vedel, da pomagajo vernikom ohranjati, kar so prejeli od duhovnikov po službi božji. In ko jim zaradi razširjenega janzenizma v Sloveniji tudi božja služba ni nudila, kar so pričakovali in želeli, se je med ljudstvom še bolj utrdila ljudska pobožnost. V ljudski pobožnosti je skrita sila, ki ohranja vernost v notranjih krizah, ki jih Cerkev ni bila in še ni prosta.

Baraga je dobil v ljudski vernosti in pobožnosti tudi zase najuspešnejši dvig k

V BLAG SPOMIN

Četrte obletnice smrti naše ljubljene, nepozabne matere, stare mame, hčerke, sestre, nečakinje, svakinje, sestrične, tete in botre

SILVE SAVERNIK

ki nas je za vedno zapustila dne 13. januarja 1983.

Gospod, daruj ji mir,
Naj večna luč ji sveti.
Ker si dobrote vir,
Uživa raj naj sveti.

Žalujejo:

Sin, Gregor
Snaha, Chris
Vnukinja, Megan Mary
Brat, Dr. Robert
Sestri, Erika por. ing. Bajuk
in Eleonora por. Dr. Grunes
Svakinje, teta, krščenci;
sorodniki v Ameriki, Avstriji,
Sloveniji in Hrvaški.

Euclid, O., 13. januarja 1987.

Bogu. Ta dvig se ni vršil samo pod vplivom zgleda vernega ljudstva. V njem je bila skrita še druga nadnaravna moč: sveto izročilo kot vir božjega razodetja je ohranjeno v slovenskih tradicijah skladno s slovensko dušo ali slovensko duhovnostjo.

Bolj jasno povedano: naši predniki so katoliško vero, ki so jo prejeli po Cerкви, izražali na slovenski način skladno s svojo slovensko duhovnostjo. To je bilo tudi potrebno, zakaj katoliška vera se utrdi v človeku in v narodu takó, da prepoji celotnega človeka, ves njegov notranji duhovni svet, da iz njega doživlja in presoja skladno z resnicami svete vere, ali z božjim razodetjem.

To še lažje dojamemo, ako sledimo nauku svete vere, ki vodi naše razmišljanje k delovanju milosti v človeku, v njegovih največjih duhovnih sposobnostih, ki ga dvigajo nad vse in dajejo dostojanstvo vsakemu človeku. Jezus Kristus — Odrešenik — s svojo rešenjsko močjo pride v človekove najvišje duhovne sposobnosti, da iz njih v luči, ki prihaja od njega, presojava sebe in svet.

V Baragovem času sociološke in psihološke vede, ki raziskujejo človeka, še niso bile razvite. Poznamo pa modrost, ki prihaja od Boga in so je deležni verni, ki živijo iz vere. Baraga je svojo vernost razodeval z gorečnostjo svojega duhovniškega dela za ljudstvo. Veroval je, da vrši svojo duhovniško službo v moči milosti, ki deluje v njem po mašniškem posvečenju. Veroval pa je tudi, da božja milost deluje v vernikih, ki so prihajali k njemu in si zgrinjali okoli njegova.

Veroval je, da se njegova duhovniška milost srečuje z milostjo v vernikih, ki sprejemajo njegovo duhovniško delo. Duhovnik mora pod vplivom milosti svojega duhovništva prihajati v stik z ljudmi, da bo milost, ki deluje v ljudeh, postala učinkovita po združenju njegove vere z vero vernikov. To je prineslo Baragu spoznanje »dragocenih slovenskih tradicij«, ki jih je ustvarjala vernost naših prednikov.

Poznanje vernosti slovenskega ljudstva je Baraga usposobilo za razumevanje vernikov raznih narodnosti in Indijancev. Človek in tudi duhovnik mora najprej v sebi odkriti in ceniti svojski svet svoje vernosti, da lahko ceni in spoštuje načine vernosti ljudi drugih narodnosti. To ga tudi navdihuje k spoštovanju dostojanstva človeka.

Dr. Miles Goddard je odprl za nas nov pogled v verski svet Indijancev. Verovali so v enega Boga. Napačno razumevanje besed očipvejskega jezika je povzročilo mnenje, da so verovali v bogove. Dr. Goddard je primerjal njihovo verozanje stari zavezi svetega pisma. Pričakovali so »preroka«, ki jim bo povedal vso

(dalje na str. 6)

ZORA PIŠČANC

PASTIRICA URŠKA

Nadaljevanje

On edini, teh ki so zaspali, je resnično od mrtvih vstal in šel s telesom v nebo. Samo on nas bo rešil, samo on je resnični naš Bog in Gospod. Ne potrebujemo med nami in Bogom nobenega posrednika. On nam je s svojim trpljenjem že pridobil nebesa. Vse je zapisano v božji knjigi, kdo se bo rešil in kdo pogubil...«

Ženske v cerkvi so zmajevale z glavami, moški so mu pritrjevali. Za glavnim oltarjem ga je poslušal škof Kacijanar. Všeč mu je bila njegova gromovita beseda, njegov navdušeni in gotovi nastop. Bolj je užival nad izrednimi Trubarjevimi govorniški možnostmi kakor pa nad naukom, ki ga je učil. Vendar tudi temu ni nasprotoval. Marijinih prikazanj je bilo v zadnjem času toliko, da jim res ni bilo mogoče več verjeti. Prav je, da se enkrat za vselej naredi konec temu beganju in zavajanju ljudi.

Pridigarjev glas je odmeval po cerkvi kot glas poslednje trombe. Tudi Jernej mu je v srcu dal prav. Njegove besede so ga opajale. Jera je bila daleč in njen vpliv je tu popolnoma splahnel.

V ozadju cerkve pa je Trubarja poslušal še drug ugleden in učen duhovnik, Urban Tkalič, Textor imenovan. Takrat še ni slutil, da bo nasledil škofu Kacijanarju. Množica v cerkvi se zanj ni zmenila, preveč vneto je poslušala novi nauk, ki ga je učil Primož Trubar.

Urban Textor je z vso jasnovidnostjo presojal Trubarjev nauk. Bil je globoko podkovan v Kristusovem nauku in v nauku svete Cerkve. V nemoči je opazoval množico pred seboj in dalje prisluhnil zgrešenemu nauku navdušenega pridigarja. Moral mu je priznati izredne govorniške sposobnosti in privlačno silo, s katero je priklepil nase poslušalce. Vedel je tudi, da škof Kacijanar ne bo ničesar ukrenil, da bi preprečil to pohujšanje med vernimi Ljubljanci.

Ljudje so se usuli iz cerkve, Textor se je pomešal mednje,

prisluškoval in bil vesel in razočaran obenem. Tudi Jernej se je pomešal med množico, a v njem ni bilo nobene jasnosti. Srce je soglašalo s Trubarjevim novim naukom, medtem ko ga je pamet odklanjala. Moram do Trubarja, se je odločil, da mu razložim svoje dvome in se mu oprostim, ker sina še nisem pripeljal v Ljubljano.

Napotil se je proti nabežju Ljubljane, kjer je vedel, da bo našel Trubarja. Res ga je našel v pivnici, ko se je vneto razgovarjal z možmi, zbranimi okrog velike mize v kotu. Kozarec pred njim je bil še nedotaknjen. Odgovarjal je na številna vprašanja, učil in živo posegal v vsak razgovor, tako da nase in na svoje potrebe sploh ni mislil.

Jernej se je približal omizju in sedel na zadnje, še prazno mesto. Trubar ga je takoj opazil.

»O, Tkalčev Jernej je tu! Pozdravljen, dolgo te že ni bilo na spregled.«

»Dolgo, pa sem vseeno vedno zdoma.«

»Si slišal mojo pridigo, Jernej? Kaj se ti zdi, ali nimam prav glede tistega prikazanja na Skalnici, o katerem si mi že nekaj pravil?«

»Imate in nimate prav, gospod Trubar. Vi Urške ne poznate. To je deklica, ki je vedno govorila samo resnico. Zato se mi zdi nemogoče, da bi lagala glede prikazanja,« je mirno povedal Jernej in se nenadoma postavil na Urškino stran.

»Tudi tebe je že zastrupila? Saj si vendar pameten mož.«

»Mojemu sinu je naredila veliko dobrega. Brez nje bi bil osamljen, slepec na duši in na telesu.«

»Zakaj ga ne pripelješ v Ljubljano? Zakaj odlašaj?« je posegel Trubar. »Fant ima že štirinajst let, čas je, da se izobrazijo in postane tudi on koristen član družbe. Kaj ni škoda, da hodi za norimi babnicami, ki vidijo v vsakem grmu kaj in si domišljajo, da je to nebeška

prikazen? Bodi vendar pameten, Jernej, in ne nasedaj lažem, ki prihajajo od hudiča!« se je Trubar razvnel.

Jernej je v svoji notranjosti zakolebal. Trubarjeva beseda ga je omamljala, sram ga je postalo, da ne soglašajo s ostalimi, a čut poštenja ga je nagnjal, da mora Urško braniti.

»Ne, gospod Trubar, v dekletu, kot je Urška, ni hudiča. Poštena je, ponižna in dobra in se zaradi prikazanja ni prav nič prevzela. Pa še to je dokaz, da je govorila resnico, da je bila čudežno rešena iz ječe na Grajšču. V ječi je našla pet pripornikov in starega Jakoga je lepo pripravila na smrt, ko je še tisto noč umrl.«

Nekateri so se ob teh besedah zasmejali, Trubar pa je ostal resen.

»Kako to veš? Morda je bilo vse to le nova izmišljotina premetene Urške.«

»Ne, možje, ni bila. Povedal vam bom, kar sem videl in kar vem,« je začel Jernej svojo pripoved in končal z besedami: »Vse je bilo čudežno, rečem vam, prav vse.«

»In so Urško pustili, da še naprej bega ljudstvo s svojimi prikaznimi?« se je spet oglasil Trubar.

»Spet hodi od hiše do hiše in v vsaki mora pripovedovati vse od začetka.«

»Rad bi vedel, koliko vsak dan dodaja; domišljija takih deklet je zelo bujna,« je rekel Trubar.

»Kolikor vem, govori vedno le eno. Skušali so jo, še celo gospod vikar, a niti za las ni spremenila prvotnega pripovedovanja.«

V BLAG SPOMIN

OB DVAJSETI
OBLETNICI, ODKAR JE V
GOSPODU PREMINULA
NAŠA LJUBLJENA
SOPROGA, MAMA, STARA
MAMA in TAŠČA

ANA KAMIN

Izdihnila je svojo plemenito dušo
dne 14. januarja 1967.

Gospod, daruj ji večni mir,
naj večna luč ji sveti,
ker si dobrote vir,
uživa raj naj sveti.

Zalujoči:

FRANC - mož;
Hčere: ANICA,
sestra MARIJA BERNARDKA,
karmeličanka;
MARIJA, poročena KOŠIR;
JOSEPHINE, poročena
MANFREDA;
sin IVAN ter ostali sorodniki.

Cleveland, O., 13. jan. 1987.

»Rad bi to dekle spoznal in jo še sam skušal. Takoj bi presodil resničnost njenih besed.«

»Pridite in jo zaslišite. Ne bo se vam posrečilo, da bi jo zmešali, nje že ne.«

»Že vidim, da je tudi tebe uročila. Škoda, veliko sem računal nate, pa vendar te še prosim, pogovori sina in mi ga pripelji, morda bo manj trmast od očeta.«

»Sam naj odloča!« je rekel Jernej, pozdravil in šel. Mučen molk je nastal po njegovem odhodu. V srcih mnogih pa je vstajal dvom, kaj če ima Jernej prav?

Jernej je zamišljen vozil proti domu. Prvič, odkar se je srečal s Trubarjem, se je čutil olajšanega. V srcu je bil poštenjak, čeravno mu je manjkala trdnost in značajnost. Urška mu je bila draga kakor lastna hčerka. Samega sebe bi zatajil, če bi je ne branil.

Prešel je Vrhniko in Razdrtoto. Sonce je že močno pripekalo, žejalo ga je, da se je kar v Šembidu ustavil v občestni gostilni. Notri so vseprek vpili, le toliko je razumel, da govori o prikazanju na Skalnici in o čudežni rešitvi Urške iz ječe.

»Že trikrat jo je Mati božja rešila,« je vpil možak, ki se mu je vino že močno poznalo. Ko bi prisluhnil nadaljnemu pogovoru, bi slišal neverjetno zgodbo o slepem Janu. Pa ni. V naglici je zvil vase kozarec vina, plačal in šel. V Vipavi se je ognil Maksovi gostilni. Slutil je, da vsa dežela govori le o prikazanju na Skalnici, zato se tudi pri Katri pod goriškim gradom ni ustavil. Bil je že mrak, ko se je upehani konj

pr
V
vs
ob
dr

spretno spletal med seboj in urejeval ročaje, da so enakomerno udarjali ob statvo.

»Vidiš, da gre?« je veselo vzkliknila Jera.

Neslišno se jima je približal. Svojim očem ni mogel verjeti. Njegov sin pri statvi? Nitke urejuje, platno tke? Kako je to mogoče?

»Jera, Jan!« Še nikdar ni bila njegova ljubezen do žene in sina tako močna kakor v tem trenutku. Jan se je izvil iz očetovega objema.

»To ste vi, moj oče, moj dragi oče!« Gledal ga je, nato spet padel v njegov objem. »Mati božja mi je vrnila vid. Vidim vas, oče, vidim!« je Jan poln sreče razkril očetu svoje doživetje na Skalnici.

Jernej je sina prijel za ramena. Gledal ga je, šel z roko prek njegovih oči. Ko je bil še majhen, ni trenil. Sedaj pa je oči zaprl in spet odprl in se mu skozi solze nasmihal.

»Nič me ne skušaj, oče! Vidim in gledam svet okoli sebe. Novo življenje sem začel.«

Sedaj ga je Jernej burno objel. Dolgo se vsi trije niso mogli pomiriti. Nato so sedli k mizi in še dolgo v noč pripove-

dovali, kar se je zgodilo, ko je bil Jernej odsoten.

»Sedaj vem, kaj je moja dolžnost. Pomagal bom pri zidavi svetišča. V Ljubljani poznaj mojstra, ki bo vodil delo. Sami bi tega ne zmoogli. Na Skalnici mora čimprej stati Marijina hiša.«

(Dalje prihodnji tork)

Praktični nasveti za zimski čas

Cleveland, Ohio — Vsaj v naših krajih okrog Clevelanda je letos zima prizanašala kar do Novega leta. Ni bilo še velikega snega in ne prehudega mraza. Toda zima se je po datumu komaj začela, najhujše še bo prišlo v januarju in februarju, še v marcu včasih zima noče oditi pohlevna kot ovca. Če tudi imamo vsako zimo izkušnje, se vendar vsako leto znova pripeti, da imajo ljudje težke zdravstvene posledice ali jih zadene celo smrt, če se v snegu in mrazu ne pazijo. Mislimo, da ne bo škodovalo nekaj opozoril in nasvetov.

Ozeblina - Kadar je mrzlo in vetrovno, pazite na izpostavljene dele kože, na prste, ušesa in tudi če vas preveč zebe v noge. Če postane koža na prstih, ušesih, na obrazu ali kjerkoli bela in loščena, najprej pritisnite tisti del ob drugi del toplega telesa, recimo roke pod pazduho ali dlani na ušesa. Mlačna - ne vroča! - voda pomaga z oblaganjem. Ne drgnite, ker je zmrznjena koža krhka in se ob tudi rahlem drgnjenju kaj hitro odluči in s tem rani, kar se nerado celi.

Kadar je vetrovno, je učinek mraza skoraj dvakrat večji kot kaže toplomer, zato se dobro

navajena. Nevarno je posebno za ljudi s kakršno koli srčno boleznijo ali slabostjo. Zdravniki svetujejo, da ljudje, ki so stari nad 45 let, ki imajo gotovo bolezenske tveganosti, naj ne odmetavajo snega. Večina ljudi - ne samo stari - pozimi ne dela pretežko, ko pa zapade sneg, se lotijo odmetavanja z vso ihto, pozabijo na svoje telesne zdravstvene slabosti. Ko jih zadene, je največkrat že prepozno.

Če pa kdo le ne vzdrži v hiši in vzame lopato, da odmeče sneg in napravi tir iz hiše, naj zelo pazi na svarilne signale: pomanjkanje sape, težko dihanje, pritisk in stiskanje v prsih, ramenih, mrzel pot. Kadar občutite enega ali več teh znakov, takoj nehajte, sicer se igrate s smrtjo.

Takšna opozorila pa ne pomenijo, da naj ljudje - tudi starejši - vso zimo za pečjo sedijo na toplem. Za ohranitev zdravja je potrebno, da se telo giblje. Kratek sprehod ali kakšno drugo lahko gibanje na prostem je dobro in potrebno za vaše zdravje. Pretiravanje v enem ali drugem pa seveda škoduje in je za starejše ljudi lahko tudi smrtno nevarno.

Torej vse po meri in po pameti!

Krščanska družina - upanje bodočnosti

(Nadaljevanje s str. 2)

ni morda krščanska družina pozabila zgled betlehemske svete družine v vsej njeni preprostosti, ponižnosti in altruizmu, v vsem njenem trpljenju in zaupanju? Ali prebiramo kristjani Sveto pismo kot božjo besedo, ki ima moč, da spremeni naša srca in naše življenje?

Ali je srca slehernega kristjana odprto v dialogu molitve, v dnevni predanosti Bogu in bližnjemu. Kjer so naše misli, tam bo naše srce.

Prav ob tem blagoslovljenem letnem času, ko nas božični prazniki povedejo v mislih k sveti družini, je milosten trenutek, ko nas Kristus kliče k zvestobi v ljubezni v naših konkretnih okoliščinah. Trdna krščanska družina - kot sel zemlje, prenovljena in utrjena v božji ljubezni - je najboljša posrednica veselega in odrešujočega Kristusovega oznanila.

Katica Cukjati

(Božja beseda, jan. 1987)

Kanadska Domovina

ODMEVI SPRERIJE

Minister in pokoli

LETHBRIDGE, Alta. — Samo tri dni se je manjkalo, pa bi bil dosegel častitljiv 84. rojstni dan naš ugledni staronaseljenec John (Janez) Boltezar, ko ga je 23. decembra Stvarnik poklical k sebi.

Rojen v Clevelandu, se je s starši mlad vrnil v Slovenijo, kjer je oče kmetoval na majhni, bolj revni kmetiji. Tam je prebil prva fantovska leta. Slabo rodovitna, kamnita zemlja ni mogla preživljati družine in 25-letni Janez je odšel za kruhom v Kanado. Ustabil se je na zahodu Kanade, v manjšem naselju Coaldale, 12 km iz Lethbridga. Tam si je s pridnostjo in garanjem priboril lastno kmetijo. Ko se je po desetih letih trdega dela res ustalil na lastni zemlji, se je vrnil domov na obisk, se tam oženil in se pred drugo svetovno vojno vrnil v Kanado, kamor je prišla kasneje tudi žena Erna.

Janez je bil delaven, skrben farmar. Poleg tega je bil, po pred več leti umrlem L. Govednikom, edini slovenski farmar v morju staronaseljencev. Mnogo sosedstva so tvorili hrvaški staronaseljenci.

Janez in Erna nista vihala nosu, ko smo se l. 1948 in 1949 vselili v Kanado, v Lethbridge in okolico, povojni politični begunci. Nasprotno. Ko smo stkali stike in poznanstvo z njima, sta se takoj vključila v našo slovensko skupnost. Janez ji je tudi ostal zvest do zadnjega dneva. Vedno je rad pomagal vsakomur, ki je iskal pri njem nasveta. Udeleževal se je vseh naših prireditev in

srečanj, kot tudi ženka, čeprav ni bila slovenske krvi.

Kot ugleden in vpliven gospodar je bil med ustanovitelji albertske poljedelske zadruga in bil njen odbornik celo desetletje, deset let pa je bil tudi odbornik katoliške šolske organizacije in vsa leta zvest in zaveden katoličan. Na svet jima je prijokalo šest otrok, štiri hčerke in dva sinova. Vsi so prejeli od skrbnih staršev pravilno versko vzgojo in napotke v lastne življenjske smeri in odločitve.

L. 1970 se je poslovil od darne, jo prepustil sinovoma, in se z ženo preselil v zasluženi pokoj v Lethbridge.

Mednarodno okolje naseljencev ga je cenilo in spoštovalo, on pa je ostal ponosen in zaveden Slovenec; šest naših slovenskih rojakov ga je nosilo na zadnji poti. Za njim žalujejo žena, hčerke, sinova ter 11 vnukov in vnučinj — in mi lethbridgski Slovenci.

Pravijo, da pogreb navadno pokaže ceno in spoštovanje do umrlega. Veliko ljudi je z nami napolnilo cerkev k pogrebni maši in Janeza žalostno z nami vred spremilo na mirno zemsko počivališče.

Bog mu bodi milostljiv sodnik, ženki in ostalim njegove družine pa naše iskreno sožalje.

Vreme, vsaj tule v južni Alberti, ne uboga navad letnih časov. V oktobru in novembru nam je nasulo snega, katerega pa sta veter in odjuga zližala prve decembrske dni, tako, da

smo letos spet praznovali pršen božič. Božični dan smo mirno praznovali v družinskem okolju, na Štefanovo nas je zbral obisk misijonarja g. Tineta Batiča, ki nas zdaj kar po urniku obiše dvakrat na leto. Veseli smo ga (in menda tudi potrebni!). Domač gospodar je in starejši pravimo, da je res fejest fant, z nami poje mašo, povese se z nami, seve pa nas poprej po potrebi in željah duhovno spraši, spove in usmeri na pravo pot.

Po večerni pobožnosti smo se s pevci zbrali, pa samo za kratko uro, v pivnici Pahuljevega hotela na kozarec pijače in klepet, ker je naš priznani gospodarstvenik g. Ludvik Pahulje dosegel 70. leto v domovini skromnega, tod v Lethbridgu pa zelo napredujočega življenja. Je izredno podjeten, spreten in doslej tudi srečen gospodarstvenik, saj je gotovo v vrhni skupini gospodarsko in finančno najbolj uspešnih povojnih novonaseljencev.

Sebi in mestu je pomagal k uspešnemu procvitu. Nad tri desetletja je gradil in danes je lastnik lepega hotela, treh trgovskih središč, v samem središču mesta pa je zgradil stavbo, v kateri domuje nad 60 različnih uradov. Je pač neugnan, nikoli mirujoče ribniške krvi. Z ženko Danico pa sta si ustvarila in vzgojila tudi lepo družinico treh hčera in enega sina, ki so vsi končali univerzitetne študije in s tem ustvarili lastno bodočnost.

Seve smo njemu in Dimnikovemu Štefanu zapeli godovnico. Z nami je bil tudi g. Batič, ki je med večernim opravilom res lepo nanizal nekaj vzpodbudnih misli o prvem mučencu sv. Štefanu. Po tem svetniku so na njegovo ime krstili Dimnikovega Štefana, ki se mu je ta večer kar neprestano smejalo.

Godovanje smo žal prekmalu končali, ker smo odšli k molitvam za pokojnega Janeza Boltezarja. Ves čas je bil z nami tudi g. Batič, ki je naslednji dan somaševal pri pogrebni maši in se nato v cerkvi lepo s slovenskim nagovorom poslovil od našega sorojaka in udeležil pokopa na pokopališču.

V drugi polovici decembra je preстал težjo operacijo naš sorojak g. Joško Mrak in se tik pred božičem vrnil na svoj dom v Picture Butte, ki je lepo manjše naselje nekako 30 km iz Lethbridga, kjer je do lani vodil lastno čevljarsko in tapetniško podjetje. Zdaj se zdravi doma in mu vsi želimo čimprejšnjega okrevanja.

Celo leto ni bilo med nami posebnih dogodkov, zadnji decembrski del je pa prinesel

TORONTO, Ont. — To je naslov članka o Tolstojevi knjigi v celovškem Mohorjevem koledarju za l. 1987 na straneh 118-121. V uvodu je precej zanimivih misli. Zapisano je, da sta v Sloveniji že dve knjigi o dachauskih procesih, vsaj ena o Golem otoku, le o Kočevskem Rogu je še ni. Zgodovinska dejstva pa se ne dajo kar tako zakopati za vedno. Saj pravijo: Če vedo trije, vedo vsi ljudje. Tako je tudi vedno več zanimanja za povojne grozote v l. 1945. Resnica hoče na površje!

Spomladi l. 1986 to slovenski in tudi drugi evropski zgodovinarji razpravljali na Brdu pri Kranju o izročanju domobrancev in srbskih prostovoljcev iz Koroške. Neka vest pravi, da so razpravljali neovirano in da so zgodovinarji izjavili, da je treba to izročanje bolj pojasniti.

V Torontu gre Tolstojeva knjiga hitro v promet. Tudi v knjižnicah je povpraševanje po njej. To se pravi, da jo ljudje res berejo. V Angliji je bilo za knjigo veliko zanimanje in tudi po evropskih deželah je bilo slišati odmeve. Po drugi strani pa nekaterim knjigarnam v Ameriki Tolstojeva knjiga ni po volji. Negativno mnenje o tej knjigi je priobčil tudi clevelandski Plain Dealer. Prav tako ni bilo v tem časopisu pisma, ki mu ga je poslal dober poznavalec vetrinjske tragedije, ki je bil takrat za tolmača v Vetrinju.

Vsebina knjige je v koledarju lepo in na kratko podana. Ni lahko jasno in pregledno zgostiti 400 strani na tri in pol. In približno 100 strani opisuje vetrinjsko tragedijo. Drugo, šesto in sedmo poglavje ima dosti podatkov o tistih nesrečnih časih.

Morda bi ne bilo napak ob tej priliki omeniti, da je v Tolstojevi knjigi na str. 21 pomota v številkah. Zapisano je, da je bilo 700 vaških stražarjev pobitih po padcu Turjaka. Knjiga Stalinistična revolucija na Slovenskem ima številko 350-400. Podatek je Tolstoj vzel po Djilasovi knjigi Wartime.

Druga pomota v številkah je na str. 19 in 24. Tolstoj pravi, da je 50.000 Slovencev z Gorenjske pomrlo v nacističnih taboriščih. Na strani 24 to število ponovi in doda, da je bilo prav toliko Slovencev odvedenih na prisilno delo v Nemčijo in to z Gorenjske. Nam v svobodnem svetu resnično število ni znano. To ni lahko ugotoviti. Komunistični zgodovinarji v Ljubljani navajajo druge številke: 9.000 Slovencev je pomrlo v jetniških in koncentracijskih taboriščih.

veselje in žalostne ter nepredvidene dogodke.

Vsem znancem po širnem svetu, ki bero tale slovenski časopis, želim misel iz božične pesmi, ki smo jo peli tele dni: »...daj nam mir in tisto srečo, ki so jo pastircem dal!«

cijskih taboriščih, 1.600 da je bilo pobitih pri bombardiranju Nemčije, vseh Slovencev odpeljanih na prisilno delo v Nemčijo pa da je bilo 35.000. Te številke so manjše kot Tolstojeve. Toda znanstvena vrednost Tolstojeve knjige ostane kljub tej pomoti v številkah.

Sedaj še nekaj besed o uvodu te knjige. V svojem uvodu Tolstoj najprej pove nekaj o svoji knjigi Victims of Yalta — Žrtve Jalte (1978). Po njej je postalo splošno znano, da so zahodni zavezniki v letih 1944-1947 izročili Stalinu več kot dva milijona sovjetskih državljanov, ki so se kot vojaki ali civilisti znašli pod anglo-ameriško okupacijo. To je bilo v soglasju dogovora na jaltški konferenci februarja 1945, kjer so tako sklenili ameriški, angleški in sovjetski ministri za zunanje zadeve.

Na Srednjem vzhodu se je predanjanje sovjetskih državljanov začelo že v jeseni l. 1944. Tolstoj pove, da je angleška vojska v Avstriji izročila Sovjetom več kot dva tisoč carskih oficirjev in Kozakov, ki so se ob koncu boljševiške revolucije umaknili iz Rusije in postali državljani držav, kjer so se nastanili. A jaltška konferenca je omenila le sovjetske državljane!

Dalje pravi Tolstoj, da to ni bila trenutna pomota zaradi hudega prehodnega stanja v maju in juniju l. 1945. Ugotovil je, da so bili carski oficirji in Kozaki zvičajno vrnjeni Sovjetom pri Judenburgu in da je bilo vse storjeno, da bi to dejanje ostalo tajno. Bežno tudi omeni, da čuti v sebi dolžnost, da čim bolj razišče ozadje tega izročanja, ker se je njegov stari oče boril proti boljševikom in, kot se da sklepati, Rusijo po revoluciji oz. državljanski vojni zapustil.

Tolstoj trdi še, da je že pri zbiranju podatkov za knjigo Victims of Yalta vedno bolj izstopal Harold Macmillan, ki je kot pooblaščen minister pri vrhovnem poveljstvu dajal politične odločbe angleški vojski v Avstriji.

V najnovejši svoji knjigi The Minister and the Massacres pove Tolstoj, da ko je izšla knjiga Victims of Yalta, je le-ta zbudila veliko pozornost v Angliji. K njemu so začeli prihajati politični emigranti iz Jugoslavije in ga prosili, naj bi obdelal tudi vetrinjsko tragedijo.

(dalje na str. 6)

Pak

Dragi rojaki, potujete v Evropo?

Na pragu domovine, v središču stare Gorice na lepem drevoredu Corso Italija, vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvno televizijo, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejši komfort po zelo ugodnih cenah: enoposteljna soba \$28.00, dvoposteljna soba \$39.00. Cenjenim gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija v začasno ločenem poslovanju. V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za vaš čimprejjetnejše počutje, dobrodošlico pa vam bo osebno izrekel rojak Vinko LEVSTIK:

DOBRODOŠLI!

PH-PALACE HOTEL, Corso Italiana 63

34 170 Gorizia-Gorica, Italy; Tel.: 0481-82166; Telex 461154 PAL GO I

KOLEDAR PRIREDITEV

JANUAR

24. — Proslava 30-letnice Baragovega doma v avditoriju Sv. Vida.

25. — Slov. šola pri Mariji Vnebovzeti priredi kosilo v šolski dvorani. Postreženo bo od 11.30 do 1. pop.

31. — Tradicionalna »Pristavska noč« v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

FEBRUAR

7. — Fara pri Sv. Vidu priredi letno večerjo s plesom, v farni dvorani. Vrata odprta ob 6. zv., večerja deljena ob 6.30, za ples igra Jeff Pecon orkester.

21. — St. Clair lovsko društvo priredi Lovsko večerjo v Slov. nar. domu na St. Clairju.

28. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, priredi ples v maskah v dvorani Sv. Janeza Evangelista.

MAREC

8. — DNIJ pri Sv. Vidu priredi »pancake and sausage« zajtrk v avditoriju pri Sv. Vidu. Serviranje od 8. zj. do 1. pop.

22. — Klub upokojencev na Holmes Ave. priredi večerjo in ples v SD na Holmes Ave. ob klubovi 25-letnici. Serviranje od 3. do 6. zv.

28. — Slovensko ameriški Primorski klub priredi večerjo s plesom v SND na St. Clair Ave. Igra Al Novak orkester.

29. — Misijonska Znamkarska Akcija priredi kosilo v farni dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 1.30 pop.

APRIL

4. — Pevski zbor Zarja priredi pomladni koncert v SDD na Recher Ave.

25. — Tabor DSPB Cleveland prireja svoj pomladanski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Za ples in zabavo igrajo Veseli Slovenci.

26. — St. Clairski upokojenci praznujejo svojo 25. obletnico in prirede svoje letno kosilo v spodnji dvorani SND na St. Clairju. Serviranje od 1. do 3.30 pop., zabava do 5. pop.

MAJ

2. — Pevsko društvo Planina ima koncert v Slov. domu na Maple Hts. Pričetek ob 7. zv.

17. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, priredi Materinski dan v Triglavskem parku.

25. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, poda Spominsko proslavo v Parku. Dop. ob 11h sv. maša, nato kosilo in zabava.

31. — Otvoritev Slovenske pristave.

JUNIJ

20. in 21. — Tabor DSPB Cleveland poda spominsko pro-

slavo na Orlovem vrhu Slov. pristave za vse slovenske domobrance in vse žrtve komunistične revolucije.

28. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, ima piknik v Parku. Dop. ob 11h sv. maša, nato kosilo in ples.

JULIJ

4. in 5. — Pristavski dan na Slovenski pristavi.

12. — Misijonski piknik v Triglavskem parku. Dop. ob 11h sv. maša, nato kosilo in zabava.

AVGUST

9. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, ima svoj drugi piknik v Parku. Dop. ob 11h sv. maša, nato kosilo in ples.

SEPTEMBER

12. — Fantje na vasi priredijo koncert ob zborovi 10-letnici, v SND na St. Clairju. Za ples igra Alpski sekstet.

20. — Vinska trgatev na Slovenski pristavi.

27. — Oltarno društvo pri Sv. Vidu ima vsakoletno kosilo v farnem avditoriju.

OKTOBER

17. — Tabor DSPB Cleveland prireja svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Za ples in zabavo igrajo Veseli Slovenci.

18. — Občni zbor Slovenske pristave.

27. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, priredi vinsko trgatev v Parku. Kosilo z zabavo in plesom.

31. — Slovenski dom za ostarele praznuje 25-letnico z banketom in sporedom v SND na St. Clairju.

DECEMBER

6. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, priredi miklavževanje v dvorani Sv. Janeza Evangelista.

dijo, da bi tako svet zvedel za te nedolžne žrtve. Tostoj pravi, da ga je prevzelo sočutje do teh žrtev, odgovoril pa je, naj bi to tragedijo popisal kdo od njihovih zgodovinarjev.

Kmalu nato pa je neki Tolstoj prijatelj napisal važen članek o tej tragediji (1979). Tolstoj ga je bral z neprizadetim zanimanjem, a le do takrat, ko ni naletel na citat iz dokumenta angleškega zunanjega ministrstva in sicer: »Izročanje Slovencev in drugih po 8. armadi Titovim silam v Avstriji koncem maja 1945 je bila strahotna zmeta (a glastly mistake)«.

To odkritje je Tolstoj vilo novo voljo, da podrobneje raziskuje ozadje predaje Kozakov iz Lienza, izročanje Slovencev in Srbov iz Vetrinja, ter zavrnitev Hrvatov pri Pliberku. Saj je bilo politično in vojaško ozadje teh dogodkov isto kot v primeru Kozakov.

Tolstoj je po štiriletnem raziskavanju priobčil glavne podatke o vetrinjski tragediji v reviji Encounter (maj 1983). Tako je prišla na dan tkim. »Klagenfurt Conspiracy« t.j. Celovška zarota. Po objavi tega članka, se je Tolstoj do tedanja težavna pot raziskavanja teh dogodkov odprla kar na široko. Javljali so se mu mnogi udeleženci in priče tega izročanja, med njimi tudi angleški oficirji, ki so takrat bili zraven pri vračanju.

Tako je nek časnikar izpraševal Macmillana o vračanju v TV intervjuju in je bil Macmillan videti zelo nervozen in nesiguren. Tolstoj sam je o tem predaval na uglednem Winchester šoli, čigar protektor je bil Lord Aldington oz. nekdanji brigadir Toby Low, načelnik štaba V. angleškega korpusa v Celovcu. Ker je časopis te šole izpustil vse, kar bi žalilo Lorda Aldingtona, je bilo o tem precej hrupa.

Končno je prišlo do 23-mi-

nutne TV oddaje na londonskem BBC 3. januarja 1984 pod naslovom The Klagenfurt Affair. Kmalu po tej oddaji je Lord Aldington privolil v razgovor s Tolstojem, Macmillan ga je pa dosledno odklanjal in, ker se je prav pred kratkim preselil v večnost po zaslužen plačilo, so vsi možni njegovi odgovori oz. pojasnili odšli z njim.

Zveza DSPB je že nekajkrat poslala svoj članek o vsem tem Mohorjevem koledarju. Tako imajo bralci koledarja na Primorskem, na Koroškem in po svetu priliki seznaniti se z vetrinjsko tragedijo in s hudi-

mi razmerami in dogodki med vojno v domovini. Priznanje pa velja tudi Mohorjevi družbi, da je te članke sprejela in objavila.

Naj omenim še, da je Maurserjev Tomaž obdelal izročanje domobrancev in srbskih prostovoljcev v svoji tezi za M.A. naslov, kot je že spomladladi poročala Ameriška Domovina. Tolstojeva knjiga v celoti potrjuje to, kar je Tomaž dobil v dokumentih angleškega državnega arhiva.

Tako prihajajo na dan laži in prevare medvojnih in povojnih let. Tudi čas ne more zabrisati teh nečloveških dejanj.

M.M.

Bistvo Baragove duhovnosti

(Nadaljevanje s str. 3)

resnico o Velikem Duhu. Tega »preroka« so sprejeli v »Črni Suknji«, v katoliškem misijonarju. Očipvejci protestantskih misijonarjev sploh niso sprejeli. Razumljivo je, da je Baraga lahko dal njihovi vernosti katoliške izraze.

Verski svet Očipvejcev je skoro nepoznan. Zato ni dovolj, da so Očipvejci pritegnjeni samo k udeležbi na Baragovih dneh. Sodelovati bi morali tudi pri delu za Baragovo beatifikacijo, ker samo oni lahko prikažejo pomen njegovega načina misijonarjenja in njegovo književno delo v očipvejskem jeziku.

Njihovo vernost smo še bolj dojeli v razlagi očipvejskega ekonomskega kroga, ki se je razvijal v krogu družine in plemena. Pojasnjeno je bilo tudi njihovo versko gledanje sveta, njihovo sorodstvo in način njihovega družbenega organiziranja. Celotno njihovo življenje se je razvijalo po njihovem enotnem vidiku vernosti, ki je vodila vse njihovo udejstvovanje.

To nam osvetli Baragovo delovanje med Indijanci in obenem pokaže pomen »dragocenih slovenskih tradicij«, ki si jih je osvojil za svoje osebno duhovno življenje in za duhovniško delo.

Študijski dan o Baragu 29. novembra 1986 je bil prvi letni študijski dan te vrste. Ker je bila udeležba slaba, je želja, da se v celoti obnovi. Upam, da bo to kmalu uresničeno. V načinu Baragovega dušnopastirskega in misijonskega delovanja so skriti odgovori na sedanjo krizo vere v Cerkev in na krizo duhovnih poklicev.

V Baragovi duhovnosti je izpričano, da je v razumevanju svetega izročila kot vira božjega razodetja trajen napredek, ki se vrši po življenju in razmišljanju »izročene stvari in besed«. Tako ugotavlja Dogmatična konstitucija o

božjem razodetju. V tem pa je tudi nakazana pot, ki jo moramo hoditi pri iskanju odgovorov na vprašanja sedanje krize vere in duhovnih poklicev.

P. Fortunat OFM

MALI OGLASI

FOR SALE

GAS STOVE, IN GOOD CONDITION, \$50.00. Call 881-9243 4:30 to 6 p.m. and ask for Joe. (1-4)

FOR SALE

Brick house with brick garage. 3 bdrms. Grove-wood area. Excellent cond. Call 449-7430. (1-8)

General Office Accounting Co. Full-time. Bookkeeping, typing, filing, 10-key adding machine. Must speak Slovenian or Croatian. 881-5158. (x)

4 Rooms for Rent

St. Vitus area. Newly decorated. Call 361-4021 after 6 p.m. (2-3)

Apartment for Rent

\$295, 1 bdrm, including heat, electrical appliances, air cond. & carpeting. Quiet, all adult bldg. Located in E. 185th & Neff Rd. area. Close to shopping & public transportation. Call 486-0447. (2-3)

Josef's Hair Design

5235 Wilson Mills Rd.
Richmond Heights, Ohio
461-8544 or 461-5538

